

אהבה בגיל 16

הרב יוני לביא - מנהל מוקד 'חברים מקשיבים'

יש איך ידעת? לא משהו גדול, אבל אבא שלי מגדל שם כמה עצים נחמדים של שסק, לימונים, תפוחים.

מצוין. מה תגיד על מישהו שמחכה כבר שנים שעץ התפוחים שבגינתו יתן פירות. ברגע הראשון שמופיע תפוח ירוק הוא קוטף אותו בהתלהבות ונוגס בו. מה יקרה אז?

אוהו, חבל מאוד. גם על התפוח וגם על הבן אדם. זה יהיה פרי בוסר. הטעם שלו מגעיל ויהיה פה גם הפסד שלא יצמח ממנו הפרי הבשל והעסיסי שהיה יכול להיות.

אני ממש שמח שאמרת את זה. קשר זוגי יכול להיות בדיוק כזה. כשהוא לא בא בזמן הוא 'בוסר'. הטעם שלו לא מוצלח, הוא עלול להותיר אחריו זכרונות, צלקות והשוואות, וגם להקרין על הפרי הבשל שהיה יכול לבוא בהמשך.

אבל זה הרי לא תמיד ככה, הרב. אני מכיר זוג שנהיה חברים בכיתה ט' והיום הם נשואים ויש להם ילדים.

אני מכיר לא זוג אחד כזה אלא כמה. ובכל זאת, דע לך שעל כל זוג אחד שהכיר בתיכון ואצלם זה הצליח בסוף, יש עוד 500 לפחות שאצלם זה לא עבד! הם השקיעו זמן ואנרגיות בקשר ובסוף גילו שהם משקים בכלל עציץ מפלסטיק ונשארו בידיים ריקות... זו הסיבה שההלכה מכוונת אותנו להתמתן בסבלנות עד לזמן המתאים. להקדיש את עצמנו להתמלא ולהתפתח, כל אחד בפני עצמו. אם תעשה את זה בסופו של דבר מי שתזכה בך תקבל משהו הרבה יותר איכותי ושווה. אחרי כל מה שאמרת, איתך, ולמרות שאנחנו לא מכירים מקרוב, תרשה לי להוסיף עוד ניחוש קטן אבל משמעותי לגביך - אתה הרי לא בונה על חתונה בזמן הקרוב...

ממש לא, הרב. אחרי התיכון אני רוצה ללכת ללישיבת הסדר או מכינה וגם לעשות שירות קרבי משמעותי. אולי אחרי כן, כשאתחיל ללמוד באוניברסיטה, יתאים לי להתחתן.

לפי מה שאתה אומר יוצא שיש עוד כמה שנים טובות עד שתגיע לשלב החשוב הזה. אם תכנס עכשיו לתוך קשר זוגי מה בדיוק אמור לקרות איתו במהלך השנים הקרובות? קשר הרי לא נשאר באוויר, הוא דבר חי ודינאמי, הוא צומח ודורש את שלו. אם חשוב לך לשמור על ההלכה אתה מכניס את עצמך לתסביכת לא נורמאלית. (כמעט) בלתי אפשרי למתוח קשר כמו מסטיק על פני שנים מבלי שזה יוביל למקומות שאתה עלול אחר כך להצטער אליהם. למה לעשות לעצמך דבר כזה?

הרב, כל זה נשמע מאוד הגיוני, אבל בתוך הלב יש קול שאומר - אם עכשיו לא אצור איתה קשר אני עלול לפספס משהו טוב שהיה יכול לצאת מזה. ומה אם היא זאת המיועדת לי?

כאן בדיוק המקום של האמונה. אם אתה עושה עכשיו את הדבר הנכון והולך עם מה שה' רוצה ממך למרות שזה לא קל בכלל, לא יכול להיות שתפסיד את המיועדת לך בגלל זה! ריבוננו של עולם ייצא את הדרך לחבר ביניכם שוב (בין אם זה תהיה היא ובין אם מישהו יותר מתאימה), אבל הפעם בזמן הנכון, כשתהיו שניים בשלים לזה. כשהו יקרה רק תשמחו שחייבתם בסבלנות וגבורה לזמן המתאים ויכולים ליהנות מהפרי הבשל והמתוק.

אהלן, הרב, בטח אתה מקבל מלא שאלות כאלו כל שבוע וגם באינטרנט יש המון תשובות על זה, אבל אני עדיין נורא מבולבל 😞 ולא יודע מה לעשות עם הסיפור שלי.

במה העניין?

אז ככה, אני איתך, בן 16 וחצי ומדריך בני עקיבא של שבט מעפילים. כבר הרבה זמן אני מרגיש משהו כלפי מישהי מהסניף. אנחנו נפגשים בפעולות ליל שבת או סתם כך בשכונה, אומרים שלום, מקשיקים, אבל אף פעם לא יצא לנו לדבר ברצינות רק שנינו. אני לא יכול להגיד שאני מכיר אותה באמת אבל נדמה לי שאני... אוהב אותה. אין לי מושג מה היא מרגישה כלפיי אבל נדמה לי שגם אני מוצא חן בעיניה (אבל אולי אני רק מדמיי?).

אז מה בעצם אתה שואל?

אני מתלבט האם לנסות ליצור איתה קשר יותר רציני או שאולי עכשיו זה לא הזמן לזה ולא כדאי. בזמן האחרון המחשבות האלו פשוט משגעות אותי. הן מפריעות לי להתרכז בדברים שאני עושה. בתפילה, בלימודים, לפני השינה. בכל פעם שאני מגיע לסניף אני מרגיש פרפרים בבטן כי אולי אני אפגוש אותה ומי יודע? מה יהיה... מה לעשות? יש לך עצה בשבילי? כדאי לי לנסות ליצור איתה קשר?

קודם כל, טוב שאתה לוקח את הנושא ברצינות ומתייעץ לגביו. אהבה היא לא משחק ילדים. היא עסק רציני, אולי הכי רציני בעולם, וצריך להתייחס אליה בהתאם. המחשבות בנושא מסעירות ומבלבלות אותך כל-כך כיוון שהכוח של האהבה הוא באמת עצום ויש לה מקום מאוד משמעותי בחיינו. אלוקים ברא עולם מופלא בו לקשר הזוגי יש תפקיד חשוב בבנייה של החיים ובתוכנו נטועה משיכה חזקה כלפי המין השני ורצון לקירבה ולחיבור. אלו לא תחושות רעות, איתן. הן טבעיות וכנות, ורק מעידות שאתה בחור נורמאלי ובריא. מה שנותר כעת היא השאלה הגדולה - מתי נכון לממש אותן וללכת איתן הלאה. תגיד, כמה יחידות אתה עושה במתמטיקה?

חמש (לפחות בינתיים... 😊), מה זה קשור לנושא?

זה לא באמת קשור, אני צוחק. כי לא צריך להיות אלוף בחשבון כדי להפנים את הכלל הראשון באהבה: כדי שחצי ועוד חצי יהפכו לשלם הם חייבים קודם כל להיות כל אחד מהם חצי. אבל אם הוא רבע והיא שליש, גם החיבור שלהם יחד לא יהיה הכי מוצלח. במילים אחרות, יש שלב בחיים בו אדם צריך להיות מרוכז בעיקר בעצמו. אין הכוונה להיות אגואיסט, חלילה, אלא להקדיש את כל הכוחות שיש בך למשימה העיקרית בפרק הזה של החיים: לבנות את האישיות. לפתח את הכשרונות שה' נתן בך. לבחור באופן הכי משוחרר וחופשי מה הדבר הנכון ביותר עבורך כעת.

ומה רע אם תוך כדי זה יהיה לי גם חברה?

קשר משמעותי עם בן/ת זוג גורם בהכרח להוריד את העניינים מן הכביש שאתה נוסע בו ולהשקיע זמן וכוחות במקום אחר. התוצאה היא התברבות בדרך והארכת זמן הנסיעה אל היעד... אין לך מושג כמה חברה החזיקו חברה טובה בשישית או בשביעית, היו מאוהבים עד הגג וכל רגע פניו בילו יחד. מתישהו באמצע כיתה יב' עבר איזה חתול שחור ביניהם והם נפרדו בכאב רב. בשורה התחתונה התוצאה היתה שבחור סיים את התיכון בלי חברה וגם בלי... תעודת בגרות 😞. דבר נוסף - הרבה פעמים קשר בגיל תיכון מגיע גם ממקום של 'מילוי חסכים'. הוא מספק חיזוקים לדימוי העצמי, הרגשה טובה וניחום ברגעי קושי, תחושה של הערכה ושל ערך.

אוקיי, מה רע בזה?

תראה, ברור שבני זוג אמורים גם לתמוך אחד בשני ולחזק בעת הצורך, אבל חברה/ה לא אמורים לבוא בתור "קופת חולים" ו'סתירת חורים'. לא מעט חברה' שבאו לקשר ממקום כזה, גם נפלו על בן זוג לא מתאים והקשר לא החזיק מעמד הרבה. קשר אמיתי צריך להגיע ממקום עמוק ומלא יותר, תגיד, איתך, יש לכם אולי גינה צמודה לבית?

לשאלות בני נוער בכל הנושאים "חברים מקשיבים"

בכל ערב, טל': 54-5000-1599 וברשת: makshivim.org.il